

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/378/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201387
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1014201387.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Igora Belka v právnej veci žalobkyne X. B., bytom P., zastúpenej JUDr. Ivanom Pagáčom, advokátom, so sídlom Fándlyho 130/8, 018 41 Dubnica nad Váhom, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava (pôvodne: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, so Špitálska 12, 812 28 Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-BA-KDI21-86/2014-P zo dňa 5. júna 2014, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/173/2014-44 zo dňa 24. júna 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/173/2014-44 zo dňa 24. júna 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I Predmet konania

Krajský súd v Bratislave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-BA-KDI21-86/2014-P zo dňa 05.06.2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave IV č. ORP-P-1168/BAIV-ODI1-2013 zo dňa 08.04.2014, ktorým uznal žalobkyňu vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“), na tom skutkovom základe, že ako účastníčka cestnej premávky porušila § 16 ods. 1 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z.z.“), pretože dňa 25.12.2013 v čase o 09:47 hod. viedla osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia ev. č. B. v Bratislave po Lamačskej ceste v smere od Hodonínskej ulice, pričom v ľavotočivej zákrute neprispôsobila rýchlosť jazdy svojim

schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, následkom čoho dostala s vozidlom šmyk, vyšla mimo vozovku vpravo, kde narazila do betónového črepníka a stĺpu telegrafného vedenia. Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobkyni pokutu vo výške 180 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 10 mesiacov.

Po preskúmaní administratívneho spisu a vydaných rozhodnutí dospel krajský súd k záveru, že správne orgány v konaní dostatočne zistili skutkový stav veci, tento po právnej stránke správne posúdili a svoje závery aj náležite odôvodnili, pričom žalobkyni bol v konaní poskytnutý potrebný priestor na uplatnenie všetkých jej procesných práv.

Podľa názoru krajského súdu bolo v priestupkovom konaní jednoznačne preukázané, že udalosť v cestnej premávke zo dňa 25.12.2013, ktorej účastníčkou bola žalobkyňa, napĺňa definičné znaky dopravnej nehody (§ 64 zákona č. 8/2009 Z.z.). Predmetnej dopravnej nehode predchádzalo nezvládnutie riadenia vozidla žalobkyňou ako vodičkou, ktorá dostala s vozidlom v zákrute šmyk, vyšla s vozidlom mimo vozovku, kde narazila do betónového črepníka a stĺpu telegrafného vedenia, pričom pri nehode utrpela ľahké zranenie. Zo zápisnice o ohliadke miesta nehody vyplýva, že neboli zistené žiadne objektívne a nepredvídateľné okolnosti nezávislé na vôli žalobkyne, ktoré mohli prispieť k vzniku kolíznej situácie. Vzhľadom na všetky zhromaždené podklady, ktoré žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, dospel podľa názoru krajského súdu k správne záveru, že príčina dopravnej nehody tkvie výlučne v rýchlosti a spôsobe jazdy žalobkyne, ktorá neprispôsobila jazdu najmä svojim schopnostiam a vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať (§16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z.). Žalobkyňa sama v podanom vysvetlení pred správnym orgánom uviedla, že zavinenia dopravnej nehody si je vedomá a v čase nehody pravdepodobne išla rýchlosťou vyššou ako najvyššia povolená rýchlosť. V konaní o priestupku neponúkla správne orgánu žiadne dôkazy o tom, že príčinou dopravnej nehody boli iné okolnosti, ktoré v danom čase nemohla predvídať ani ovplyvniť a ktoré by ju celkom alebo aspoň čiastočne zbavovali zavinenia nehody. Tvrdenie žalobkyne uplatnené až pri ústnom prejednávaní priestupku, že príčinou nehody mohla byť aj závada na servo riadení vozidla, taktiež nebolo ničím podložené, a preto nebol dôvod, aby sa ním správny orgán niekoľko mesiacov po nehode hlbšie zaoberal. Pokiaľ teda žalobkyňa vlastnou nedbanlivosťou viedla vozidlo spôsobom, ktorý mal za následok šmyk a následný náraz do súkromného majetku a všeobecne prospešného zariadenia, pri ktorom utrpela ľahké zranenie, porušila záujem na bezpečnej a plynulej cestnej premávke definovaný zákonom č. 8/2009 Z.z. a dopustila sa tak priestupku podľa § 21 ods. 1 písm. g) zákona č. 370/1992 Zb.

Pokiaľ ide o sankcie uložené žalobkyni za spáchanie priestupku, tieto sa pohybujú na spodnej hranici zákonom povolených sadzieb, čo správny orgán dostatočne odôvodnil, pričom prihliadol predovšetkým na poľahčujúce okolnosti svedčiacie v prospech žalobkyne. Rozhodnutie žalovaného o druhu a výške sankcií založené na zákonom povolenej správnej úvahe nevybočuje z medzí a hľadísk stanovených zákonom pre uplatnenie tzv. diskrečnej právomoci správneho orgánu a preto súd toto správne uváženie bližšie nepreskúmaval (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní veci uzavrel, že napadnuté rozhodnutie i postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, boli v medziach zákona. Nakoľko námietky žalobkyne neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, postupoval krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom právo na náhradu trov nepriznal, nakoľko žalobkyňa v konaní úspech nemala a žalovanému v konaní o preskúmanie zákonnosti jeho rozhodnutia právo na náhradu trov konania zásadne neprináleží.

II

Zhrnutie odvolacích dôvodov žalobkyne

Vo včas podanom odvolaní žalobkyňa navrhla odvolaciemu súd, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyňa odvolanie odôvodnila totožnými argumentami ako už uviedla v podanej žalobe a navyiac uviedla, že rozsudok je časti, v ktorej bola stanovená výška sankcie za priestupok, nepreskúmateľný, nakoľko krajský súd, ako aj prvostupňový správny orgán, sa náležite, presne a presvedčivo nevysporiadali so všetkými zákonnými predpokladmi pre uloženie pokuty v zmysle ust. § 12 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. Pri určení výšky sankcie podľa názoru žalobkyne totiž nepostačuje suché konštatovanie, že výška sankcie je v rozpätí, ktoré zákon pripúšťa. V tejto súvislosti musí byť z rozhodnutia zrejmé aj to, ako boli vzaté do úvahy hľadiská ustanovené v zákone.

Krajský súd v danom prípade dostatočne neodôvodnil prečo uložil predmetnú sankciu pokuty spolu so sankciou zákazu činnosti viesť motorové vozidlo a prečo, vzhľadom na skutočnosti uvádzané v namietanej časti rozsudku, nepostačovalo na nápravu páchatel'a samotné prejednanie priestupku.

III

Zhrnutie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný vyjadrenie k odvolaniu nepodal.

IV

Argumentácia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu

Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave IV, okresný dopravný inšpektorát, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. ORP-P-1168/BAIV-ODI1-2013 zo dňa 08.04.2014 uznal žalobkyňu vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., pretože svojím konaním porušila ustanovenie § 16 ods. 1 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) zák. č. 8/2009 Z.z. tým, že dňa 25.12.2013 v čase o 09:47 hod. viedla osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia ev. č. B. v Bratislave po Lamačskej ceste v smere od Hodonínskej ulice, pričom v ľavotočivej zákrute neprispôsobila rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, následkom čoho dostala s vozidlom šmyk, vyšla mimo vozovku vpravo, kde narazila do betónového črepníka a stĺpu telegrafného vedenia. Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobkyňu pokutu vo výške 180 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov.

Prvostupňový správny orgán mal jednoznačne za preukázané, že žalobkyňa svojím konaním porušila ust. § 16 ods. 1 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. čo zakladá jej zodpovednosť za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. Správny orgán dospel k záveru, že dôkazy boli získané zákonným spôsobom a navzájom sa dopĺňajú a tvoria jeden celok. Všetky dôkazy jednoznačne podporujú skutočnosť a priebeh tak, ako je to uvedené v správe o výsledku objasňovania priestupku. Z náčrtku, plánu, poškodených častí vozidla, fotodokumentácie, výpoved'ou žalobkyne vyplýva, že príčinou vzniku dopravnej nehody bolo neprispôsobenie rýchlosti jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať zo strany vodičky - žalobkyne, ktorá viedla vozidlo následkom čoho v ľavotočivej zákrute dostala s vozidlom šmyk, vyšla mimo vozovku vpravo, kde narazila do betónového črepníka a stĺpu telegrafického vedenia. Správny orgán uviedol, že neexistuje dôkaz, ktorý by spochybňoval spáchanie priestupku žalobkyňou.

Na námietku zástupcu žalobkyne z ústneho pojednávania konaného dňa 08.04.2014, že dôvodom šmyku mohla byť aj závada na servo riadení prvostupňový správny orgán uviedol, že túto nemôže akceptovať a považuje za irelevantnú vzhľadom na to, že namietanú skutočnosť mala žalobkyňa uviesť na mieste

dopravnej nehody, prípadne do záznamu o podaní vysvetlenia alebo sa mohla odvolať proti rozhodnutiu o zadržaní vodičského preukazu, aby sa do budúca mohla nimi brániť a nie až následne na ústnom pojednávaní o priestupku prostredníctvom splnomocneného zástupcu.

Pri určení druhu sankcie a jej výmery prihliadol správny orgán na osobu páchatela, že je študentka a bez príjmu, závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, na okolnosti za ktorých bol spáchaný. Správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že žalobkyňa sa za posledné dva roky nedopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pri objasňovaní a konaní o priestupku riadne spolupracovala, svoje protiprávne konanie priznala a aj ho oľutovala. Z uvedených dôvodov správny orgán uložil žalobkyni sankciu pokuty pri spodnej minimálnej hranici výmery sankcie a sankciu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v spodnej polovici výmery sankcie.

V

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Na odvolanie žalobkyne žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-BA-KDI21-86/2014-P zo dňa 05.06.2014 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Žalovaný dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán v danom prípade dôsledne postupoval v zmysle správneho poriadku a pri jeho aplikácii vychádzal zo základných zásad konania. Presne zistil aj skutočný stav vecí, pričom podľa žalovaného tento zodpovedá reálnej skutočnosti. Prvostupňový správny orgán sa nedopustil žiadnych procesných pochybností, ktoré by predstavovali takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V predmetnom konaní prvostupňový správny orgán objektívne zistil, že došlo k spáchaniu priestupku, že ho spáchala žalobkyňa a riadne odôvodni sankciu, ktorú jej bolo potrebné ako páchatelovi priestupku uložiť. Žalovaný má za to, že prvostupňový správny orgán riadne objasnil spáchaný priestupok a ustálil všetky jeho typové znaky, teda znaky skutkovej podstaty priestupku.

VI

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 24.06.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie vecí nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.11.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. e), g) až i) možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej

- a) sa usmrť alebo zraní osoba,
- b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,
- c) uniknú nebezpečné veci alebo
- d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme preyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho preskúmania rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správny orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí vyhodnotil skutok žalobkyne ako priestupok, keď skonštatoval, že uvedeným skutkom vodička - žalobkyňa porušila ustanovenie § 16 ods. 1 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. a tým naplnila skutkovú podstatu priestupku podľa § 22

ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., za čo jej uložil prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. ORP-P-1168/BAIV-ODI1-2013 zo dňa 08.04.2014 sankciu vo forme pokuty vo výške 180 € a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 10 mesiacov. Voči uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KRPZ-BA-KDI21-86/2014-P zo dňa 05.06.2014 rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol.

Zo spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplynulo, že žalobkyňa dňa 25.12.2013 v čase o 09:47 hod. viedla osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia ev. č. B. v Bratislave po Lamačskej ceste v smere od Hodonínskej ulice, pričom v ľavotočivej zákrute neprispôsobila rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, následkom čoho dostala s vozidlom šmyk, vyšla mimo vozovku vpravo, kde narazila do betónového črepníka a stĺpu telegrafného vedenia.

Po preskúmaní veci sa najvyšší súd stotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého je rozhodnutie žalovaného v súlade so zákonom. Z vykonaného dokazovania má odvolací súd za preukázané, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav, následne ho aj správne posúdil a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalobkyne. Odvolací súd je názoru, že skutkový stav veci bol dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním, a to správou o výsledku objasňovania priestupku, záznamami o dopravnej nehode, zápisnicou o obhliadke miesta dopravnej nehody, záznamami o podaní vysvetlenia žalobkyne, A. B., Ing. A. V., zápisom o dychovej skúške žalobkyne s výsledkom merania 0,00mg/l alkoholu v dychu, fotodokumentáciou z miesta dopravnej nehody, plánkom a náčrtkom z miesta dopravnej nehody, zápisnicou z ústneho pojednávania s Mgr. K. B.

Na základe vykonaného dokazovania tak bolo podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozhodnutia o priestupku. Žalobkyňa svojou vlastnou nedbanlivosťou porušila ustanovenie § 16 ods. 1 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z., keďže príčinou vzniku spôsobenej dopravnej nehody bolo neprispôsobenie rýchlosti jazdy žalobkyne najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré bolo možno predvídať, následkom čoho bolo, že v ľavotočivej zákrute dostala žalobkyňa s vozidlom šmyk, vyšla mimo vozovku vpravo, kde narazila do betónového črepníka a stĺpu telegrafného vedenia, teda poškodila všeobecné prospešné zariadenie podľa § 64 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z., čo zakladá jej zodpovednosť za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. Odvolací súd dodáva, že z dokazovania pred správnym orgánom nevyplývali žiadne objektívne a ani nepredvídateľné okolnosti, ktoré by mohli prispieť k vzniku spôsobenej nehody nezávisle od vôle žalobkyne.

Z administratívneho spisu zároveň vyplýva, že sama žalobkyňa v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 13.01.2014 okrem iného uviedla, že nevie akou išla rýchlosťou, ale pravdepodobne išla rýchlejšie, ako je dovolená na danom úseku najvyššia povolená rýchlosť. Ďalej uviedla, že zavinenie z dopravnej nehody si plne uvedomuje a ľutuje čo sa stalo.

Na tvrdenie zástupcu žalobkyne z ústneho pojednávania o priestupku zo dňa 08.04.2014, že dôvodom šmyku mohla byť aj závada na servo riadení sa odvolací súd stotožnil s názorom krajského súdu ako aj žalovaného, že táto námietka je irelevantná, nakoľko žalobkyňa dovedy túto skutočnosť neuviedla a ani počas celého dokazovania žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz o tom, že by mala byť na servo riadení nejaká závada.

Na námietku žalobkyne týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia uložených sankcií, a to pokuty vo výške 180 € a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov odvolací súd uvádza, že žalovaný dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil výšku jednotlivých sankcií najmä s prihliadnutím na osobu žalobkyne, spôsob spáchania priestupku a jeho následky, na okolnosti za ktorých

bol spáchaný, mieru zavinenia, pričom z rozhodnutí je zrejmé, že prihliadal predovšetkým na poľahčujúce okolnosti svedčiace v prospech žalobkyne. Z uvedeného dôvodu, tak žalovaný uložil žalobkyni sankcie, ktoré sa pohybujú na spodnej hranici zákonom povolených sadzieb.

Z dôvodu, že žalovaný ukladal žalobkyni sankciu podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona č. 372/1992 Zb., tak bol povinný uložiť žalobkyni za spáchaný priestupok peňažnú pokutu od 150 € do 800 € a trest zákazu činnosti do troch rokov, a preto námietka žalobkyne, že ako sankcia za priestupok postačí iba jeho samotné prejednanie, nie je dôvodná. Zákonodarca v tomto prípade nedal žalovanému na výber akú sankciu môže uložiť, ale taxatívne uviedol, že za spáchaný priestupok podľa § 21 ods. 1 písm. e), g) až i) možno uložiť pokutu od 150 € do 800 € a zákaz činnosti do troch rokov.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s právnymi námietkami odvolateľky sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto ďalšie námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

Odvolací súd záverom dodáva, že má za preukázané, že priestupok sa stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovaného, a preto sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.